

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006

ze dne 15. listopadu 2006

o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků

(Text s významem pro EHP)

- oprava, Úř. věst. L 70, 14. 3. 2009, s. 19 (1781/2006)

EVROPSKÝ PARLAMENT a RADA EVROPSKÉ UNIE, s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky [1],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [2],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Toky špinavých peněz prostřednictvím převodu peněžních prostředků mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh. Terorismus otřásá samotnými základy naší společnosti. Zdravý charakter, integrita a stabilita systému převodu peněžních prostředků a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahami pachatelů trestné činnosti a jejich společníků buď zastírat původ výnosů z trestné činnosti nebo směřovat finanční prostředky na teroristické účely.

(2) Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se k usnadnění své trestné činnosti mohli pokoušet využívat volného pohybu kapitálu, který integrovaný finanční prostor zahrnuje, pokud nebudou na úrovni Společenství přijata určitá koordinační opatření. Opatření Společenství by mělo svým rozsahem zaručit jednotné provádění zvláštního doporučení č. VII o bezhotovostních převodech (dále jen "SR VII") Finančního akčního výboru (FATF), zřízeného v roce 1989 na summitu G7 v Paříži, v rámci celé Evropské unie a zejména to, aby nedocházelo k rozlišování mezi vnitrostátními platbami v rámci členského státu a přeshraničními platbami mezi členskými státy. Nekoordinovaný postup jednotlivých členských států v oblasti přeshraničních převodů peněžních prostředků by mohl mít významný dopad na hladké fungování platebních systémů na úrovni EU, a v důsledku toho poškodit vnitřní trh v oblasti finančních služeb.

(3) Po teroristických útocích v USA z 11. září 2001 Evropská rada na zvláštním zasedání konaném dne 21. září 2001 znovu potvrdila, že boj proti terorismu je hlavním cílem Evropské unie. Evropská rada schválila akční plán k posílení policejní a justiční spolupráce, vypracování mezinárodních právních nástrojů proti terorismu, předcházení financování terorismu, posílení bezpečnosti letecké dopravy a lepšímu souladu všech příslušných politik. Tento akční plán pozměnila Evropská rada po teroristických útocích z 11. března 2004 v Madridu a nyní se konkrétně zabývá potřebou zajistit, aby byl právní rámec vytvořený Společenstvím pro boj proti terorismu a pro zlepšení justiční spolupráce přizpůsoben devíti zvláštním doporučením namířeným proti financování terorismu, která přijal FATF.

(4) S cílem předcházet financování terorismu byla přijata opatření zaměřená na zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů některých osob, skupin a subjektů, včetně nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 [3] a nařízení Rady (ES) č. 881/2002 [4]. Za stejným účelem byla přijata opatření zaměřená na ochranu finančních systémů před směřováním finančních prostředků a jiných hospodářských zdrojů na teroristické účely. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES [5] obsahuje řadu opatření zaměřených na boj proti zneužívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu. Uvedená opatření však dokonale nebrání přístupu teroristů a dalších pachatelů trestné činnosti k platebním systémům za účelem přesunu jejich peněžních prostředků.

(5) V zájmu prosazení soudržného přístupu k boji proti praní peněz a financování terorismu na mezinárodní úrovni by další kroky Společenství měly zohlednit vývoj na této úrovni, jmenovitě devět zvláštních doporučení pro boj proti financování terorismu, která přijal FATF, a zejména SR VII a revidovanou výkladovou poznámku k jeho provádění.

(6) Zvláště důležitým a cenným nástrojem pro předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu může být úplná dohledatelnost převodů peněžních prostředků. V zájmu zajištění předávání informací o plátcích v rámci celého platebního řetězce je proto vhodné zavést systém, který ukládá poskytovatelům platebních služeb povinnost doprovázet převody peněžních prostředků přesnými a smysluplnými informacemi o plátcích.

(7) Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES [6]. Informace shromažďované a uchovávané pro účely tohoto nařízení by tedy například neměly být využívány ke komerčním účelům.

(8) Osoby, které pouze přeměňují dokumenty v listinné podobě na elektronické údaje a jednají na základě smlouvy s poskytovatelem platebních služeb, nespádají do působnosti tohoto nařízení. Totéž platí pro každou fyzickou nebo právnickou osobu, která pouze poskytuje poskytovateli platebních služeb systém přenosu zpráv nebo jiné podpůrné systémy pro převod peněžních prostředků nebo systémy pro zúčtování a vypořádání.

(9) Z oblasti působnosti tohoto nařízení je vhodné vyjmout převody peněžních prostředků, které představují nižší riziko praní peněz nebo financování terorismu. Tato vynětí zahrnují kreditní nebo debetní karty, výběry z bankomatů, přímá inkasa, šeky převedené do elektronické podoby, platby daní, pokut a jiných dávek a převody peněžních prostředků, kdy jsou plátce i příjemce platby poskytovateli platebních služeb, kteří jednají svým vlastním jménem. Kromě toho mohou členské státy s cílem zohlednit zvláštnosti vnitrostátních platebních systémů vyjmout i žirové platby, pokud je vždy možné dohledat převod peněžních prostředků zpět k plátcovi. V případě, že členský stát uplatňuje výjimku pro elektronické peníze stanovenou ve směrnici 2005/60/ES, měla by tato výjimka být uplatňována rovněž v rámci tohoto nařízení, pokud převáděná částka není vyšší než 1000 EUR.

(10) Vynětí elektronických peněz ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES [7] zahrnuje elektronické peníze bez ohledu na to, zda se na instituci vydávající tyto peníze vztahuje výjimka podle článku 8 uvedené směrnice.

(11) Aby nedocházelo ke snižování účinnosti platebních systémů, měly by být požadavky na ověřování týkající se převodů peněžních prostředků z účtu odděleny od takových požadavků týkajících se převodů, které z účtu prováděny nejsou. V zájmu vyvážení rizika, že v důsledku uplatňování příliš přísných identifikačních požadavků budou transakce prováděny skrytě, na jedné straně a potenciálních teroristických hrozeb představovaných malými převody peněžních prostředků na straně druhé by se povinnost prověřovat přesnost informací o plátcích měla v případě převodů peněžních prostředků, které nejsou prováděny z účtu, ukládat pouze u jednotlivých převodů peněžních prostředků přesahujících částku 1000 EUR, aniž jsou dotčeny požadavky směrnice 2005/60/ES. U převodů peněžních prostředků z účtu by nemělo být od poskytovatelů platebních služeb vyžadováno, aby ověřovali informace o plátcích doprovázející každý převod peněžních prostředků, pokud jsou splněny požadavky směrnice 2005/60/ES.

(12) Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 [8] a sdělení Komise nazvaného "Nový právní rámec pro platby na vnitřním trhu" stačí stanovit, že převody peněžních prostředků v rámci Společenství mají být doprovázeny zjednodušenými informacemi o plátcích.

(13) Aby se orgánům, které ve třetích zemích odpovídají za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, umožnilo dohledat zdroj peněžních prostředků používaných k těmto účelům, měly by převody peněžních prostředků ze Společenství mimo území Společenství být doprovázeny úplnými informacemi o plátcích. Uvedeným orgánům by měl být poskytnut přístup k úplným informacím o plátcích pouze za účelem předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu.

(14) Pokud jde o převody peněžních prostředků od jediného plátce několika příjemcům, které jsou zasílány s nízkými náklady v dávkovém souboru obsahujícím jednotlivé převody ze Společenství mimo něj, je třeba stanovit, že k těmto jednotlivým převodům lze uvádět pouze číslo účtu plátce nebo jedinečný identifikační kód, pokud úplnou informaci o plátcích obsahuje dávkový soubor.

(15) V zájmu kontroly, zda převody peněžních prostředků doprovázejí požadované informace o plátcích, a s cílem napomoci zjišťování podezřelých transakcí by poskytovatelé platebních služeb příjemce měli mít k dispozici účinné postupy pro odhalování chybějících informací o plátcích.

(16) Vzhledem k potenciální hrozbě financování terorismu, kterou představují anonymní převody, by poskytovateli platebních služeb příjemce mělo být umožněno, aby nedovolil vznik nebo sjednal nápravu takových situací, kdy zjistí chybějící či neúplné informace o plátcích. V tomto směru je třeba umožnit jistou pružnost, pokud jde o rozsah informací o plátcích, na základě posouzení míry rizika. Kromě toho by za přesnost a úplnost informací o plátcích měl nadále odpovídat poskytovatel platebních služeb plátce. Pokud se poskytovatel platebních služeb plátce nachází mimo území Společenství, měla by být u přeshraničního korespondenčního bankovního vztahu s dotyčným poskytovatelem platebních služeb uplatněna zesílená hloubková kontrola klienta v souladu se směrnicí 2005/60/ES.

(17) V případech, kdy příslušné vnitrostátní orgány vydávají pokyny týkající se povinnosti zamítnout veškeré převody poskytovatele platebních služeb, který pravidelně nedodává požadované informace o plátcích, nebo rozhodnout, zda omezit či ukončit obchodní vztahy s tímto poskytovatelem služeb nebo nikoliv, měly by se tyto pokyny mimo jiné řídit osvědčenými postupy a také by měla být zohledněna skutečnost, že výkladová poznámka k SR VII FATF třetím zemím umožňuje, aby pro povinnost poskytnout informace o plátcích určily hranici ve výši 1000 EUR nebo 1000 USD, aniž je dotčen cíl účinného boje proti praní peněz a financování terorismu.

(18) Poskytovatel platebních služeb příjemce by měl v každém případě při zjištění chybějících či neúplných informací o plátcích postupovat zvláště obezřetně a na základě posouzení míry rizika a měl by podezřelé transakce oznámit příslušným orgánům v souladu s oznamovací povinností stanovenou ve směrnicí 2005/60/ES a vnitrostátních prováděcích předpisech.

(19) Ustanoveními o převodech peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcích nejsou dotčeny žádné povinnosti poskytovatelů platebních služeb, které se týkají pozastavení nebo odmítnutí převodů peněžních prostředků, které porušují ustanovení občanského, správního nebo trestního práva.

(20) Dokud nebudou odstraněny technické překážky, které mohou zprostředkujícím poskytovatelům platebních služeb bránit v plnění povinnosti předávat všechny obdržené informace o plátcích, měli by tito zprostředkující poskytovatelé platebních služeb vést záznamy s těmito informacemi. Tyto technické překážky by měly být odstraněny, jakmile dojde ke zkvalitnění platebních systémů.

(21) Protože při vyšetřování trestné činnosti lze často identifikovat požadované údaje nebo zúčastněné osoby až po mnoha měsících či dokonce letech po uskutečnění původního převodu peněžních prostředků, je vhodné, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy s informacemi o plátcích pro účely předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz nebo financování terorismu. Tato doba by měla být omezena.

(22) S cílem napomoci rychlým akcím v rámci boje proti terorismu by poskytovatelé platebních služeb měli urychleně reagovat na žádosti o informace o plátcích ze strany orgánů odpovědných za boj proti praní peněz nebo financování terorismu v členských státech, kde se nacházejí.

(23) Počet dnů pro odpověď na žádost o informace o plátcích je určen počtem pracovních dnů v členském státě poskytovatele platebních služeb plátce.

(24) Vzhledem k významu boje proti praní peněz a financování terorismu by členské státy měly ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce za nedodržení tohoto nařízení.

(25) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [9].

(26) Řada zemí a území, které nejsou součástí území Společenství, sdílí s některým členským státem měnovou unii, jsou součástí měnového prostoru některého členského státu nebo podepsaly měnovou dohodu s Evropským společenstvím zastupovaným některým členským státem a mají poskytovatele platebních služeb, kteří se přímo nebo nepřímo účastní platebních a zúčtovacích systémů daného členského státu. S cílem zabránit uplatňování tohoto nařízení na převody peněžních prostředků mezi dotyčnými členskými státy a zmíněnými zeměmi či územími, které by mohlo mít značně negativní dopad na hospodářství těchto zemí či území, je vhodné umožnit, aby

se s takovými převody nakládalo jako s převody peněžních prostředků v rámci dotyčných členských států.

(27) Aby nedošlo k odrazování od darů na dobročinné účely, měly by být členské státy oprávněny zprostit poskytovatele platebních služeb, kteří se nacházejí na jejich území, povinnosti shromažďovat, ověřovat, zaznamenávat nebo zasílat informace o plátcích u převodů peněžních prostředků do maximální výše 150 EUR a prováděných na území tohoto členského státu. Je rovněž vhodné podmínit tuto možnost požadavky, které musí neziskové organizace splňovat, aby tak členské státy mohly zajistit, že toto zproštění povinnosti nebude teroristy zneužito jako prostředek k zastření nebo usnadnění financování jejich činnosti.

(28) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků činnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(29) V zájmu zajištění soudržného přístupu v boji proti praní peněz a financování terorismu by se hlavní ustanovení tohoto nařízení měla použít od stejného dne jako příslušná ustanovení přijatá na mezinárodní úrovni,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, DEFINICE a OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro informace o plátcích doprovázející převody peněžních prostředků za účelem předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. "financování terorismu" poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice 2005/60/ES;
2. "praním peněz" jakékoli jednání, které, pokud je páčáno úmyslně, je považováno za praní peněz ve smyslu čl. 1 odst. 2 nebo 3 směrnice 2005/60/ES;
3. "plátcem" buď fyzická nebo právnická osoba, která je vlastníkem účtu a která dává souhlas s převodem peněžních prostředků z tohoto účtu, nebo v případě, že účet neexistuje, fyzická nebo právnická osoba, která podává příkaz k převodu peněžních prostředků;
4. "příjemcem" fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným konečným příjemcem převáděných peněžních prostředků;
5. "poskytovatelem platebních služeb" fyzická nebo právnická osoba, jejíž předmět podnikání zahrnuje poskytování převodů peněžních prostředků;
6. "zprostředkujícím poskytovatelem platebních služeb" poskytovatel platebních služeb, který není ani plátcem ani příjemcem a který se účastní uskutečnění převodu peněžních prostředků;
7. "převodem peněžních prostředků" jakákoli transakce uskutečněná elektronicky jménem plátce prostřednictvím poskytovatele platebních služeb, s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci u některého poskytovatele platebních služeb bez ohledu na to, zda je plátce a příjemce jedna a tatáž osoba;

8. "převodem dávkového souboru" několik jednotlivých převodů peněžních prostředků, které jsou zasílány společně;

9. "jedinečným identifikačním kódem" kombinace písmen, čísel nebo symbolů, určená poskytovatelem platebních služeb v souladu s protokoly platebního a zúčtovacího systému nebo systému přenosu zpráv používaných k provádění převodů peněžních prostředků.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na převody peněžních prostředků v libovolné měně, které odesílá nebo přijímá poskytovatel platebních služeb usazený ve Společenství.

2. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků uskutečněné kreditní nebo debetní kartou, pokud:

a) příjemce má s poskytovatelem platebních služeb dohodu umožňující platbu za poskytování zboží a služeb

a

b) převod těchto peněžních prostředků doprovází jedinečný identifikační kód, podle něhož lze transakci dohledat zpět až k plátcí.

3. Pokud členský stát uplatňuje výjimku uvedenou v čl. 11 odst. 5 písm. d) směrnice 2005/60/ES, nevztahuje se toto nařízení na převody peněžních prostředků s použitím elektronických peněz, na něž se uvedená výjimka uplatňuje, ledaže převáděná částka přesahuje 1000 EUR.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, nevztahuje se toto nařízení na převody peněžních prostředků uskutečněné prostřednictvím mobilního telefonu nebo jiného digitálního zařízení či zařízení informační technologie, pokud jsou tyto převody předplaceny a převáděná částka nepřesahuje 150 EUR.

5. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků uskutečněné prostřednictvím mobilního telefonu nebo jiného digitálního zařízení či zařízení informační technologie, pokud jsou tyto převody placeny následně a jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příjemce má s poskytovatelem platebních služeb dohodu povolující platbu za poskytování zboží a služeb;

b) převod peněžních prostředků doprovází jedinečný identifikační kód, podle něhož lze transakci dohledat zpět až k plátcí,

a

c) poskytovatel platebních služeb podléhá povinnostem stanoveným směrnicí 2005/60/ES.

6. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat toto nařízení na převody peněžních prostředků v rámci daného členského státu na účet příjemce umožňující platby za poskytování zboží nebo služeb, pokud:

a) poskytovatel platebních služeb příjemce podléhá povinnostem stanoveným směrnicí 2005/60/ES;

b) poskytovatel platebních služeb příjemce je schopen pomocí jedinečného referenčního čísla prostřednictvím příjemce dohledat zpět fyzickou nebo právnickou osobu, která má s příjemcem dohodu o poskytování zboží a služeb,

a

c) částka transakce činí nejvýše 1000 EUR.

Členské státy, které tuto výjimku využijí, o tom informují Komisi.

7. Toto nařízení se nevztahuje na převody peněžních prostředků:

a) u nichž si plátce vybírá hotovost ze svého vlastního účtu;

b) u nichž mezi oběma stranami existuje povolení k inkasu umožňující vzájemné platby mezi účty, pokud je převod peněžních prostředků doprovázen jedinečným identifikačním kódem, podle něhož lze dohledat zpět fyzickou nebo právnickou osobu;

c) u nichž se používají elektronicky zpracované šeky;

d) orgánům veřejné správy k platbám daní, pokut nebo jiných odvodů v rámci členského státu;

e) u nichž jsou plátce i příjemce poskytovateli platebních služeb, kteří jednají svým vlastním jménem.

KAPITOLA II

POVINNOSTI POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB PLÁTCE

Článek 4

Úplné informace o plátcí

1. Úplné informace o plátcí se obsahují jeho jméno, adresu a číslo účtu.
2. Adresu lze nahradit datem a místem narození plátce, jeho identifikačním číslem klienta nebo vnitrostátním identifikačním číslem.
3. Pokud číslo účtu plátce neexistuje, nahradí je poskytovatel platebních služeb plátce jedinečným identifikačním kódem, podle něhož lze transakci dohledat zpět až k plátcí.

Článek 5

Informace doprovázející převody peněžních prostředků a uchování záznamů

1. Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby převody peněžních prostředků doprovázely úplné informace o plátcí.
2. Poskytovatel platebních služeb plátce ještě před převedením peněžních prostředků ověří úplné informace o plátcí na základě dokladů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje.
3. V případě převodů peněžních prostředků z účtu lze ověření považovat za splněné, pokud:
 - a) byla ověřena totožnost plátce při otevření účtu a takto získaná informace byla uchována v souladu s povinnostmi uvedenými v čl. 8 odst. 2 a čl. 30 písm. a) směrnice 2005/60/ES,nebo
 - b) plátce spadá do oblasti působnosti čl. 9 odst. 6 směrnice 2005/60/ES.
4. Aniž je dotčen čl. 7 písm. c) směrnice 2005/60/ES, není-li převod peněžních prostředků uskutečňován z účtu, ověří nicméně poskytovatel platebních služeb plátce informace o plátcí, pouze pokud částka přesahuje 1000 EUR, ledaže je transakce prováděna v několika operacích, které se zdají být propojeny a společně přesahují 1000 EUR.
5. Poskytovatel platebních služeb uchovává záznamy o úplných informacích o plátcí, které doprovázejí převody peněžních prostředků, po dobu pěti let.

Článek 6

Převody peněžních prostředků v rámci Společenství

1. Odchylně od čl. 5 odst. 1 se v případě, kdy se poskytovatel platebních služeb plátce i poskytovatel platebních služeb příjemce nachází ve Společenství, pouze vyžaduje, aby převody peněžních prostředků doprovázelo číslo účtu plátce nebo jedinečný identifikační kód, podle něhož lze transakci dohledat zpět až k plátcí.

2. Požádá-li však o to poskytovatel platebních služeb příjemce, zpřístupní poskytovatel platebních služeb plátce poskytovateli platebních služeb příjemce úplné informace o plátcí do tří pracovních dnů po obdržení takové žádosti.

Článek 7

Převody peněžních prostředků ze Společenství mimo Společenství

1. Převody peněžních prostředků v případech, kdy se poskytovatel platebních služeb příjemce nachází mimo Společenství, doprovázejí úplné informace o plátcí.

2. V případě převodů dávkových souborů od jediného plátce, u nichž se poskytovatelé platebních služeb příjemců nacházejí mimo Společenství, se odstavec 1 nevztahuje na jednotlivé převody spojené do souboru, pokud takové informace obsahuje dávkový soubor a jednotlivé převody jsou doprovázeny číslem účtu plátce nebo jedinečným identifikačním kódem.

KAPITOLA III

POVINNOSTI POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB PŘÍJEMCE

Článek 8

Zjišťování chybějících informací o plátcí

Poskytovatel platebních služeb příjemce zjistí, zda byla v systému přenosu zpráv nebo v platebním a zúčtovacím systému, jež jsou využívány k uskutečnění převodu peněžních prostředků, vyplněna pole týkající se informací o plátcí za použití znaků nebo vstupů, které jsou podle pravidel daného systému přenosu zpráv nebo platebního a zúčtovacího systému přípustné. Tento poskytovatel musí mít k dispozici účinné postupy ke zjišťování, zda chybí tyto informace o plátcí:

a) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce nachází ve Společenství, informace požadované podle článku 6;

b) pokud jde o převody peněžních prostředků, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce nachází mimo Společenství, úplné informace o plátcí podle článku 4 nebo v příslušných případech informace požadované podle článku 13,

a

c) pokud jde o převody dávkových souborů, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce nachází mimo Společenství, úplné informace o plátcí podle článku 4 pouze u převodu dávkového souboru, avšak nikoli u jednotlivých převodů v něm zahrnutých.

Článek 9

Převody peněžních prostředků s chybějícími nebo neúplnými informacemi o plátcí

1. Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce při příjmu převodů peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcí vyžadované podle tohoto nařízení chybějí nebo jsou neúplné, převod buď odmítne nebo požádá o úplné informace o plátcí. Poskytovatel platebních služeb příjemce se musí v každém případě řídit platnými právními či správními předpisy týkajícími se praní peněz a financování terorismu, zejména nařízením (ES) č. 2580/2001 a (ES) č. 881/2002 a směrnicí 2005/60/ES, jakož i vnitrostátními prováděcími předpisy.

2. Nedodává-li poskytovatel platebních služeb pravidelně požadované informace o plátcí, poskytovatel platebních služeb příjemce před tím, než odmítne všechny budoucí převody peněžních prostředků od tohoto poskytovatele platebních služeb nebo než přijme rozhodnutí o tom, zda omezí či ukončí své obchodní vztahy s tímto poskytovatelem platebních služeb či nikoli, učiní kroky, které mohou nejprve zahrnovat vydání varování a stanovení lhůt.

Poskytovatel platebních služeb příjemce oznámí tuto skutečnost orgánům odpovědným za boj proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 10

Posouzení míry rizika

Poskytovatel platebních služeb příjemce vezme chybějící či neúplné informace o plátcí v úvahu při hodnocení toho, zda je převod peněžních prostředků či jakákoli související transakce podezřelá a zda se musí oznámit v souladu s povinnostmi stanovenými v kapitole III směrnice 2005/60/ES orgánům odpovědným za boj proti praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 11

Uchovávání záznamů

Poskytovatel platebních služeb příjemce uchovává záznamy o všech obdržených informacích o plátcí po dobu pěti let.

KAPITOLA IV

POVINNOSTI ZPROSTŘEDKUJÍCÍHO POSKYTOVATELE PLATEBNÍCH SLUŽEB

Článek 12

Zachování informací o plátcí s převodem

Zprostředkující poskytovatelé platebních služeb zajistí, že všechny obdržené informace o plátcí, které doprovázejí převod peněžních prostředků, zůstanou s převodem zachovány.

Článek 13

Technická omezení

1. Tento článek se použije v případech, kdy se poskytovatel platebních služeb plátce nachází mimo Společenství a zprostředkující poskytovatel platebních služeb se nachází ve Společenství.
2. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb při přijetí převodu peněžních prostředků nezjistí, že informace o plátcí vyžadované podle tohoto nařízení chybějí nebo jsou neúplné, může pro zaslání převodu peněžních prostředků poskytovateli platebních služeb příjemce použít platební systém s technickými omezeními, které brání tomu, aby informace o plátcí doprovázely převod peněžních prostředků.
3. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb při přijetí převodu peněžních prostředků zjistí, že informace o plátcí vyžadované podle tohoto nařízení chybějí nebo jsou neúplné, použije platební systém s technickými omezeními pouze tehdy, může-li o této skutečnosti informovat poskytovatele platebních služeb příjemce buď v rámci systému přenosu zpráv či platebního a zúčtovacího systému, který sdělování této skutečnosti umožňuje, nebo jiným postupem, pokud tento způsob komunikace oba poskytovatelé peněžních služeb přijímají nebo pokud se na něm dohodli.
4. Pokud zprostředkující poskytovatel platebních služeb používá platební systém s technickými omezeními, zpřístupní poskytovateli platebních služeb příjemce na jeho žádost všechny informace o plátcí, které obdržel, bez ohledu na to, zda jsou úplné, do tří pracovních dnů po obdržení takové žádosti.
5. V případech uvedených v odstavcích 2 a 3 uchovává zprostředkující poskytovatel platebních služeb záznamy o všech obdržených informacích po dobu pěti let.

KAPITOLA V

OBECNÉ POVINNOSTI a PROVÁDĚCÍ PRAVOMOCI

Článek 14

Povinnost spolupracovat

Poskytovatelé platebních služeb odpovídají v plném rozsahu a neprodleně, v souladu s procedurálními požadavky stanovenými ve vnitrostátním právu členského státu, ve kterém se nacházejí, na dotazy orgánů odpovědných za boj proti praní peněz nebo financování terorismu v tomto členském státě, které se týkají informací o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků a příslušných záznamů.

Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní právo a ochrana základních práv, mohou tyto orgány uvedené informace použít pouze za účelem předcházení, vyšetřování či odhalování praní peněz nebo financování terorismu.

Článek 15

Sankce a sledování

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Použijí se od 15. prosince 2007.
2. Členské státy oznámí Komisi nejpozději do 14. prosince 2007 pravidla uvedená v odstavci 1, jakož i orgány odpovídající za jejich uplatňování, a bezodkladně Komisi oznámí jakoukoli následnou změnu, která se jich bude týkat.
3. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování požadavků tohoto nařízení a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření.

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu zřízený směrnicí 2005/60/ES (dále jen "výbor").
 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí, pokud prováděcí předpisy přijaté tímto postupem nemění základní ustanovení tohoto nařízení.
- Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

KAPITOLA VI

ODCHYLKY

Článek 17

Dohody s územími nebo zeměmi, které nejsou součástí území Společenství

1. Komise může zmocnit členský stát, aby v souladu s vnitrostátními opatřeními uzavřel dohody se zemí či územím, které nejsou součástí území Společenství, jak je vymezeno článkem 299 Smlouvy, jež se odchyľují od tohoto nařízení, s cílem zacházet s převody peněžních prostředků mezi uvedenou zemí či územím a dotčným členským státem jako s převody peněžních prostředků v rámci daného členského státu.

Takové dohody lze povolit jen tehdy, pokud:

a) dotyčná země nebo území sdílí měnovou unii s dotyčným členským státem, je součástí měnového prostoru tohoto členského státu nebo podepsala měnovou dohodu s Evropským společenstvím zastoupeným členským státem;

b) poskytovatelé platebních služeb v dotyčné zemi nebo na dotyčném území se přímo nebo nepřímo účastní platebních a zúčtovacích systémů v daném členském státě

a

c) dotyčná země nebo území vyžaduje od poskytovatelů platebních služeb ve své soudní pravomoci uplatňování stejných pravidel, jaká stanoví toto nařízení.

2. Členský stát, který si přeje uzavřít dohodu uvedenou v odstavci 1, zašle Komisi žádost a poskytne jí veškeré potřebné informace.

Po obdržení žádosti členského státu Komise se s převody peněžních prostředků mezi daným členským státem a dotyčnou zemí či územím prozatímně zachází jako s převody peněžních prostředků v rámci daného členského státu, a to až do přijetí rozhodnutí v souladu s postupem stanoveným tímto článkem.

Má-li Komise za to, že nemá všechny potřebné informace, obrátí se do dvou měsíců od obdržení žádosti na dotyčný členský stát a upřesní, jaké další informace požaduje.

Jakmile má Komise veškeré informace, které považuje za potřebné k posouzení žádosti, vyrozumí o tom do jednoho měsíce žádající členský stát a postoupí žádost ostatním členským státům.

3. Do tří měsíců od oznámení uvedeného v odst. 2 čtvrtém pododstavci Komise postupem podle čl. 16 odst. 2 rozhodne, zda povolí dotyčnému členskému státu uzavřít dohodu podle odstavce 1 tohoto článku.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se v každém případě přijme do osmnácti měsíců od obdržení žádosti Komisí.

Článek 18

Převody peněžních prostředků neziskovým organizacím v rámci členského státu

1. Členské státy mohou zprostit poskytovatele platebních služeb nacházející se na jejich území povinností uvedených v článku 5, pokud jde o převody peněžních prostředků organizacím vykonávajícím neziskovou dobročinnou, náboženskou, kulturní, vzdělávací, sociální, vědeckou či spolkovou činnost, za podmínky, že tyto organizace jsou povinny zveřejňovat své výkazy a nechávat ověřovat své účetní závěrky externím auditorem nebo jsou pod dohledem orgánu veřejné správy nebo orgánu stavovské samosprávy uznaného vnitrostátními právními předpisy, a dále za podmínky, že tyto převody peněžních prostředků se omezí nejvýše na částku 150 EUR na převod a uskuteční se výlučně jen v rámci území daného členského státu.

2. Členské státy uplatňující tento článek sdělí Komisi, jaká opatření přijaly k použití možnosti uvedené v odstavci 1, včetně seznamu organizací, na něž se uvedené zproštění vztahuje, jmen fyzických osob, které v konečném důsledku tyto organizace ovládají, a vysvětlení, jakým způsobem bude tento seznam aktualizován. Tyto informace se poskytnou také orgánům odpovědným za boj proti praní peněz a financování terorismu.

3. Dotyčný členský stát předá poskytovatelům platebních služeb, kteří v něm působí, aktuální seznam organizací, na něž se uvedené zproštění vztahuje.

Článek 19

Ustanovení o přezkumu

1. Do 28. prosince 2011 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž poskytne úplné hodnocení uplatňování tohoto nařízení z hospodářského a právního hlediska, spolu s případným návrhem na jeho změnu nebo zrušení.

2. Tato zpráva zejména přezkoumá:

a) uplatňování článku 3 s ohledem na další zkušenosti s případným zneužíváním elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 2000/46/ES a jiných nově vyvinutých platebních způsobů pro účely praní peněz a financování terorismu. Pokud riziko takového zneužití k praní peněz a financování terorismu existuje, Komise předloží návrh na změnu tohoto nařízení;

b) uplatňování článku 13 s ohledem na technická omezení, která mohou bránit přenosu úplných informací o plátcích k poskytovateli platebních služeb příjemce. Pokud je s ohledem na nový vývoj v platební oblasti a s přihlédnutím k souvisejícím nákladům pro poskytovatele platebních služeb možné tato technická omezení překonat, Komise předloží návrh na změnu tohoto nařízení.

KAPITOLA VII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie, nikoli však dříve než 1. ledna 2007.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 15. listopadu 2006.

Za Evropský parlament předseda J. Borrell Fontelles

Za Radu předsedkyně P. Lehtomäki

[1] Úř. věst. C 336, 31.12.2005, s. 109.

[2] Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 6. července 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. listopadu 2006.

[3] Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1461/2006 (Úř. věst. L 272, 3.10.2006, s. 11).

[4] Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1508/2006 (Úř. věst. L 280, 12.10.2006, s. 12).

[5] Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

[6] Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

[7] Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39.

[8] Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13.

[9] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).